

GÓP Ý VỚI THiếu TƯỚNG CỘNG SẢN LÊ MÃ LƯƠNG

DIỆP MỸ LINH

Bất ngờ đọc được bài do Lưu Thủy – thuộc cơ quan truyền thông VTC News – phỏng vấn thiếu tướng Cộng Sản Việt Nam Lê Mã Lương, nguyên Giám đốc Bảo tàng Lịch sử Quân sự Việt Nam về sự kiện Hoàng Sa xảy ra ngày 19-01-1974 giữa Hải Quân Việt Nam Cộng Hòa và Hải Quân Trung Cộng, tôi muốn góp ý với thiếu tướng Lê Mã Lương.

Là một ngòi bút không chuyên nghiệp và không thích bàn luận về chính trị – nhất là vấn đề chính trị liên quan đến đảng và “nhà nước” Cộng Sản Việt Nam (C.S.V.N.). Nhưng, sau khi đọc bài Lưu Thủy phỏng vấn thiếu tướng Lương, nhận xét đầu tiên của tôi là: Thiếu tướng Lương không có luận điệu tuyên truyền thái quá cho đảng và “nhà nước” C.S.V.N.. Thiếu tướng Lương cũng mạnh dạn nêu ra và xác định rằng Trung Cộng là một đất nước lúc nào cũng nuôi ý đồ xâm lăng Việt Nam và khống chế biển Đông. Một điều nữa cũng đáng cho tôi lưu ý đến bài phỏng vấn này là: Nếu phải đề cập đến miền Nam Việt Nam/chính thể Việt Nam Cộng Hòa (V.N.C.H.) thiếu tướng Lương chỉ “đổ tội” cho chính thể V.N.C.H. một cách tương đối; như câu sau đây: “...*Trong sự kiện Trung Quốc tấn công và chiếm đóng trái phép đảo Hoàng Sa của Việt Nam năm 1974 và sau này là sự kiện Trung Quốc tấn công chiếm đóng trái phép đảo Gạc Ma của Việt Nam năm 1988 cho thấy chúng ta đã sơ suất, thiếu sự đề phòng.*”

Nhưng khi Lưu Thủy hỏi: “*Sau này, đại tá phi công Nguyễn Thành Trung tiết lộ rằng, việc để mất Hoàng Sa vào tay Trung Quốc năm 1974 còn có trách nhiệm của phía chính quyền V.N.C.H. khi đó đã thiếu quyết đoán. Bởi theo đại tá Trung, khi đó V.N.C.H. vẫn có thể điều Không Quân từ Đà Nẵng ra chiến đấu để giành lại đảo. Ý kiến của ông về vấn đề này như thế nào?*” thì câu trả lời của tướng

Lương làm tôi vô cùng thất vọng! Thiếu tướng Lương đáp: “Việc không cho máy bay từ Đà Nẵng bay ra Hoàng Sa để tác chiến là một sai lầm nghiêm trọng về mặt chiến thuật khi đó của chính quyền V.N.C.H. Phải nói là để mất Hoàng Sa là một sai lầm có tính lịch sử. Bởi vì lúc cần sự cố gắng để giữ cho được lãnh thổ, lãnh hải của mình thì lại không dám quyết đoán để đưa ra những quyết định đúng đắn. Nếu mà quyết đoán thì chúng ta không bị mất Hoàng Sa vào tay Trung Quốc...”

Trước nhất, xin nói qua về Nguyễn Thành Trung trong câu hỏi của Lưu Thủy.

Với kinh nghiệm của thời kỳ theo Kháng Chiến chống Tây, Ba tôi thường giải thích cho chị em tôi hiểu rằng: Một trong các lý do khiến Ba tôi bỏ Kháng Chiến để trở về miền Nam là vì Ba tôi nhận thấy, ngoài sự xảo trá/lừa lọc/gian manh không thể lường được, Việt Minh, về sau trở thành C.S.V.N., còn là một tập thể tàn ác hơn cả Tây và Nhật; vì Việt Minh – sau mỗi trận chiến – đều giết tất cả thương binh của họ để khỏi phải mang theo người bị thương!

Vì hiểu bản chất của người C.S.V.N. tàn ác như vậy, cho nên, suốt gần nửa thế kỷ qua, tôi cứ tự hỏi: Tại sao người C.S.V.N. đã giết những người cùng hàng ngũ với họ khi những người này bị thương mà họ lại “dùng” người “đại” phản bội Nguyễn Thành Trung – người đã lừa thầy/phản bạn/phản lại một thể chế mà Nguyễn Thành Trung đã lớn lên/được đi học/được thu nhận vào một trong các quân binh chủng oai hùng/can cường/liều lĩnh của Quân Lực V.N.C.H. và được sang Hoa Kỳ tu nghiệp?

Là một cựu sĩ quan Không Quân V.N.C.H., người “đại” phản bội Nguyễn Thành Trung lại không biết được rằng: Phi cơ của V.N.C.H., vào thời 1974, chỉ có thể đủ nhiên liệu để bay từ Đà Nẵng ra Hoàng Sa – chưa tính thời gian phi cơ phải lượn vài vòng quanh Hoàng Sa! Dù có đem theo bình xăng phụ thì phi cơ V.N.C.H. cũng không đủ nhiên liệu để bay trở về Đà Nẵng!

Sau khi điều nghiên, biết rằng nếu gửi phi cơ ra Hoàng Sa thì các phi công ưu tú này sẽ “...*Đi không ai tìm xác rơi...*” (1) thế là kế hoạch tái chiếm Hoàng Sa bị hủy bỏ! Điều này cho thấy chính phủ/Quân Lực V.N.C.H. luôn luôn tôn trọng mạng sống của quân nhân/đồng bào, trong khi nhà cầm quyền C.S.V.N. thì đưa trẻ em – như trung tướng Nguyễn Thanh Tuấn tham gia bộ đội từ khi ông Tuấn chỉ 13 tuổi – ra chiến trận! Khi “đụng trận” thì cấp chỉ huy của bộ đội cụ Hồ ra lệnh cho bộ đội cụ Hồ phải thi hành chiến thuật “biển người”!

Tôi đề nghị thiếu tướng Lương và người “đại” phản bội Nguyễn Thành Trung nên tìm đọc tài liệu Hải Chiến Hoàng Sa do các sĩ quan Hải Quân V.N.C.H. biên khảo để thấu triệt chi tiết tại sao Không Quân V.N.C.H. không đưa phi cơ ra Hoàng Sa, năm 1974.

Qua câu trả lời tiếp theo của tướng Lương: “...*Không chỉ chính quyền V.N.C.H. mà chính quyền Việt Nam Dân chủ Cộng hòa khi đó cũng có những sơ suất. Sơ suất đó là chúng ta vì hoàn cảnh khách quan, vì quá mải mê cho công cuộc chiến đấu để giải phóng miền Nam và thêm vào đó cũng có lúc chúng ta quá tin bạn bè, gửi gắm vào bạn bè mà không thấy được đằng sau là ‘ông bạn lớn’ đã có một ý đồ rất lớn và thâm hiểm như thế...*” Tôi nhận thấy tướng Lương chỉ “luong thiện có một nửa”; “một nửa” còn lại là tướng Lương không dám nhìn vào sự thật của thời điểm trận hải chiến Hoàng Sa bùng nổ giữa Hải Quân V.N.C.H. và Hải Quân Trung Cộng.

Sự thật của thời điểm hải chiến Hoàng Sa là: Nhà cầm quyền C.S.V.N. biết Trung Cộng sẽ thực hiện giải pháp quân sự để cưỡng chiếm Hoàng Sa – của V.N.C.H. – nhưng nhà cầm quyền C.S.V.N. im lặng một cách đồng lõa.

Lý do tôi xác quyết C.S.V.N. đồng lõa với Trung Cộng là vì dòng chữ này trong câu trả lời của tướng Lương “... *quá tin bạn bè, gửi*

gắm vào bạn bè mà không thấy được đằng sau là ‘ông bạn lớn’...” Hoàng Sa nằm dưới vĩ tuyến 17, trong lãnh hải của V.N.C.H. mà người/đảng/nhà cầm quyền C.S.V.N. lại *“quá tin bạn bè, gửi gắn vào bạn bè”* là nghĩa lý gì? Có phải nhà cầm quyền C.S.V.N. *“vì quá mải mê cho công cuộc chiến đấu để giải phóng miền Nam”* (chữ của tướng Lê Mã Lương) cho nên nhà cầm quyền C.S.V.N. đã “nhờ” Trung Cộng “thọc” vào “bên hông” của miền Nam Việt Nam để bộ đội cụ Hồ lợi dụng thời cơ Quân Lực V.N.C.H. bị chi phối – và không còn được Hoa Kỳ yểm trợ vũ khí nữa – đã “tung” quân vào miền Nam Việt Nam, với chiến thuật “biên người”, gây nên nhiều trận chiến khốc liệt hay không?

Câu hỏi của tôi được tướng Lương xác nhận bằng câu này: *“Nên có thể nói, việc để mất quần đảo Hoàng Sa là do Việt Nam khi đó chủ quan và dễ tin Trung Quốc”*. Vâng! Tướng Lương nói đúng! Chỉ có cụ Hồ/bộ đội cụ Hồ/đảng C.S.V.N. – lúc nào cũng đề cao **tình hữu nghị ‘môi hở răng lạnh’** giữa đảng C.S.V.N. và Trung Cộng – thì mới *“chủ quan và dễ tin Trung Quốc”* (chữ của tướng Lương); riêng người miền Nam chúng tôi thì không lúc nào quên được mối thù truyền kiếp đối với nhà cầm quyền Trung Cộng!

Thật ra nhà cầm quyền C.S.V.N. đề cao tình hữu nghị giữa họ với Trung Cộng thì cũng chẳng có gì đáng trách; vì suốt cuộc chiến 20 năm trên Quê Mẹ tan thương, bộ đội cụ Hồ đã được Trung Cộng và Nga trang bị bằng đủ loại vũ khí tối tân để vượt Trường Sơn, cưỡng chiếm miền Nam Việt Nam! Sử sách/tài liệu/hình ảnh còn đó.

Thế mà tướng Lương lại phủ nhận một cách công khai qua bài phỏng vấn này, bằng hai câu sau đây: *“...vì khi đó quân đội Trung Quốc trang bị lạc hậu, không có gì là hiện đại và thiện chiến cả...Nên sự ủng hộ của Liên Xô khi đó là không có.”* Tôi không hiểu tướng Lương có tình quên sự viện trợ vũ khí của hai nước đàn anh của đảng C.S.V.N. – cũng như đảng C.S.V.N. đã quên đi sự tiếp tay rất đắc lực của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam trong cuộc chiến

giữa Quốc Gia và Cộng Sản – hay là tướng Lương muốn gián tiếp tự hào, cho rằng bộ đội cụ Hồ đánh Mỹ Ngụy bằng cây rừng vót nhọn?

Nguyên là Giám đốc Bảo tàng Lịch sử Quân sự Việt Nam mà tướng Lương phát ngôn hai câu như vậy thì tôi xin nhắc đề tướng Lương nhớ. Theo tác giả Hoàng Phương, Báo VNExpress, phát hành vào ngày thứ hai, 20/4/2015 | 13:58 GMT+7 thì: Hai chiếc xe tăng ủi sập công dinh Độc Lập vào trưa 30-04-1975 là chiếc xe tăng mang số hiệu 390. Đây là xe chiến đấu chủ lực hạng trung do Trung Quốc sản xuất trên cơ sở dây chuyền sản xuất xe T54A của Liên Xô, viện trợ cho Việt Nam năm 1969. Song hành cùng xe tăng 390 tiến vào dinh Độc Lập là chiếc xe tăng T54B mang số hiệu 843, do Liên Xô (cũ) chế tạo và viện trợ cho Việt Nam trong kháng chiến chống Mỹ.

Tướng Lương biện luận như thế nào về chi tiết của hai chiếc thiết giáp này do báo VNExpress đăng tải?

Trong những câu trả lời của tướng Lương qua cuộc phỏng vấn do Lưu Thủy thực hiện, tôi rất chú ý câu này: *“Hiện nay, chúng ta vẫn đang kiên trì thực hiện chính sách đấu tranh, chủ yếu trên lĩnh vực ngoại giao để gây sức ép nhằm đòi lại những đảo mà Trung Quốc đã chiếm của Việt Nam. Tất nhiên, đây là một cuộc đấu tranh sẽ còn phức tạp, lâu dài và gian nan, song Việt Nam vẫn phải làm.”*

Tôi đồng ý với lời phát biểu trên đây của tướng Lương. Nhưng dường như tướng Lương cố tình không nhìn/không thấy sự thật hiển hiện từng ngày từng giờ trên Quê Hương Việt Nam hay là tướng Lương không đủ can đảm nhìn vào/nói ra sự thật?

Sự thật đó là gì? Câu trả lời: Năm 1973 và 1974 – vì sự “gửi gắm” (chữ của tướng Lương) và cũng vì quân Bắc Việt lợi dụng thời cơ, xua quân mở nhiều mặt trận ác liệt tại miền Nam để chi phối tiềm năng quân sự của Quân Lực V.N.C.H. cho nên V.N.C.H. phải mất đảo Hoàng Sa!

Thời điểm đó, nếu quân Bắc Việt không lợi dụng thời cơ để tạo nên các trận chiến khốc liệt tại miền Nam Việt Nam thì Hạm Đội của Hải Quân V.N.C.H. không phải phân tán mỏng lực lượng để chuyển đạn ra vùng này/chuyển quân đến vùng kia/chuyển quân dụng đến vùng nọ/tuần tiễu dọc bờ biển/tuần tiễu xa bờ, v.v... thì Hạm Đội Hải Quân V.N.C.H. sẽ huy động các chiến hạm có khả năng tác chiến cao để gửi ra Hoàng Sa chứ Hạm Đội Hải Quân V.N.C.H. sẽ không bao giờ đưa chiến hạm đang đại kỳ/tiểu kỳ (đang được sửa chữa/tu bổ) – như Hộ Tống Hạm Nhật Tảo HQ 10 – ra Hoàng Sa!

Chi tiết này cho thấy chính nhà cầm quyền C.S.V.N./bộ đội cụ Hồ là kẻ gián tiếp tiếp tay với Trung Cộng trong việc Trung Cộng cưỡng chiếm Hoàng Sa của miền Nam Việt Nam.

Như thế còn chưa đủ! Sau khi cưỡng chiếm được miền Nam, nhà cầm quyền C.S.V.N. lại cho Trung Cộng thuê tất cả vị trí chiến lược thiết yếu trên lãnh thổ Việt Nam thì làm thế nào khi hết giao kèo thuê đất, nhà cầm quyền C.S.V.N. có thể “đuổi” được những công ty/số người Tàu và con cháu Tàu lai này ra khỏi nước Việt Nam?

Có thể nhà cầm quyền C.S.V.N. cũng như tướng Lương nghĩ rằng: Người Trung Quốc chỉ thuê dài hạn rồi họ sẽ trả lại khi hết hạn kỳ chứ nhà cầm quyền C.S.V.N. có bán đất đâu mà sợ mất!

Người Việt nào cũng biết, năm 1954, hiệp định Genève được ký kết chia nước Việt Nam làm hai phần: Miền Bắc thuộc về Việt Minh; miền Nam thuộc về Quốc Gia. Chữ ký của hai bên chưa được khô mướt thì bộ đội cụ Hồ đã thực hiện những điều sau đây:

1.- Khởi động cuộc chiến tranh du kích tại miền Nam. Tài liệu vẫn còn và chính ông Lê Duẩn cũng đã xác nhận.

2.- Vừa ký xong Hiệp Định ngưng bắn năm 1968 để quân dân hai miền Nam Bắc ăn Tết thì bộ đội cụ Hồ lại mở cuộc tổng công kích Tết Mậu Thân để sát hại không biết bao nhiêu đồng bào vô tội tại Huế. Hình ảnh và tài liệu vẫn còn.

3.- Năm 1973, Nam và Bắc Việt Nam cũng ký Hiệp Định ngưng chiến; nhưng bộ đội cụ Hồ vẫn tấn công các đơn vị Thủy Quân Lục Chiến tại bờ sông Thạch Hãn.

Giữa người Việt cùng huyết thống và trước sự giám sát của các cơ quan quốc tế mà nhà cầm quyền C.S.V.N./bộ đội cụ Hồ còn tráo trở như vậy để cuối cùng cưỡng chiếm miền Nam. Bây giờ, đối với Trung Cộng – một nước mạnh/đông dân, từ ngàn xưa, lúc nào cũng muốn chiếm cứ Việt Nam – thì thử hỏi Trung Cộng có thêm tuân thủ theo những giao kèo thuê đất chỉ ký riêng giữa người Tàu Cộng Sản và người C.S.V.N. hay không?

Dĩ nhiên là sẽ không bao giờ Trung Cộng thêm tuân thủ theo điều kiện trong giấy giao kèo thuê đất mà họ đã ký với C.S.V.N. – cũng như nhà cầm quyền C.S.V.N. và bộ đội cụ Hồ đã không tôn trọng các Hiệp Định đã ký với chính thể V.N.C.H. trước kia!

Mất đảo Hoàng Sa và Gạc Ma, tướng Lương đau lòng, phải thốt lên: *“Việc Trung Quốc cưỡng chiếm Hoàng Sa và sau này là cưỡng chiếm đảo Gạc Ma năm 1988 là việc làm phi phạm, xâm phạm thô bạo vào chủ quyền lãnh thổ, lãnh hải và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam. Đây là hành vi phải lên án mạnh mẽ và không thể biện minh dù bằng bất cứ lý do nào.”* Thế thì tướng Lương nghĩ như thế nào về “cuộc xâm lăng không tiếng súng” của Trung Cộng vào Việt Nam, từ mấy thập niên qua?

Nhìn tấm ảnh của thiếu tướng Lương kèm với bài phỏng vấn, tôi thấy tướng Lương còn trẻ. Tôi kỳ vọng rằng tướng Lương sẽ tận dụng những ưu điểm và lòng phần uất của ông đối với Trung Cộng để “làm một chút gì” cho Quê Hương Việt Nam! Nhưng khi đọc đến câu tướng Lương dẫn lời phát biểu của “... *đồng chí Phó Thủ tướng Vũ Đức Đam đã từng có lần phát biểu là chúng ta vẫn kiên trì, bởi nếu đời chúng ta không đời con cháu chúng ta sau này sẽ đời lại được.*”(2) thì tôi lắc đầu, chán nản!

Để vui bớt nỗi ngán ngẩm về một câu phát biểu vô trách nhiệm của phó thủ tướng Cộng Sản Vũ Đức Đam, tôi tìm đọc tiểu sử của tướng Lê Mã Lương.

Khi đọc đến đoạn gia đình của tướng Lương có ba người con; một cô con gái đang sống cùng chồng con tại Đức và một cô con gái đang du học tại Anh thì...tôi chán nản, tắt computer! Lúc này tôi mới nhớ lời Ba tôi dạy tôi: “Đừng bao giờ tin/hy vọng vào bất cứ người Cộng Sản nào cả!”

ĐIỆP MỸ LINH

<http://www.diepmylinh.com/>

- 1.- Không Quân Việt Nam Hành Khúc của Văn Cao.
- 2.- Những dòng chữ nghiêng được trích từ bài phỏng vấn.

www.vietnamvanhien.net

